

Vljudno vas vabimo, da v petek,
7. novembra, ob 17. uri pridete
v paviljon NOB v Tržiču.

Svoje pesmi bo brala umetnica
MILA KAČIČEVA ob glasbi
kitarskega dua BITEŽNIK-OGRIS,
nato pa bomo odprli razstavo
knjižnih ilustracij MARJANA
AMALIETTIJA.

Kulturni dogodek posvečamo
spominu Tržičanov JANEZA
DAMASCENA DEVA in VOJTEHA
KURNIKA, z njim pa obeležujemo
tudi 25 let dela TRŽIŠKE
KNJIŽNICE.

Zavod za kulturo in
izobraževanje Tržič

Stkam

pozni lesk škrtaťne zarje

Nekje odmev -

a to mi vee moj' glas ...

Mila Katicina

- TRŽIŠKA KNJIŽNICA nadaljuje več kot stodvajsetletno knjižničarsko izročilo v Tržiču. Kot ustanova deluje od leta 1961 dalje. Pionirsko delo v njej je opravila knjižničarka Jožica Gladek, ki je strokovno uredila prvih 2.450 knjig. Danes pa se knjižnica kot samostojna enota Zavoda za kulturo in izobraževanje lahko pohvali s trinajstkrat večjim številom knjižnih enot na štirikrat večji površini (259 m²). V splošnoizobraževalnem in pionirskem oddelku, čitalnici, dveh izposojevališčih (Bistrica, Križe) in potujoči knjižnici, ki obiše enajst naselij v devetih krajevnih skupnostih, delajo štirje knjižničarji. Z dobro razpredeno mrežo izposoje je matični knjižnici uspelo uresničiti geslo KNJIGA V VSAKO HIŠO. Dovolj zgovoren je podatek, da si v enem letu 24.000 obiskovalcev izposodi več kot 65.000 knjig, kar pomeni 4,4 knjige na prebivalca. S tako izposojajo sodi Tržiška knjižnica v sam republiški vrh, čeprav ji finančna stiska že vsa leta onemogoča zadosten nakup novih knjig.

Informiranje, svetovanje in izposojanje knjig pa niso edine oblike dela. Obrestuje se načrtno pedagoško delo z mladimi bralci (ura pravljic, vrtec na obisku, razred na obisku). Mladi tudi kasneje ostajajo zvesti knjigi in pogosto prihajajo v oddelek za odrasle ali v čitalnico, ki je tudi edini študijski prostor v Tržiču. Pravo popestritev v kulturnem utripu Tržiča pomenijo literarni večeri v knjižnici, kjer so se nam predstavili slovenski literati (Menart, Pavček, Pretnar, Jurca, Ingolič, Zorman, Vegri, Mal, ...). Za četrstoletno delo, za preobrazbo iz nekdanje skromne knjižnice v sodobno in odmevno kulturno ustanovo, za širitev in poglobitev bralne kulture, je Tržiška knjižnica prejela zlato plaketo mesta Tržič.

- MILA KAČIČEVA, igralka in pesnica, se je rodila 5. oktobra 1912 v Sneberju pri Ljubljani. Končala je meščansko šolo in se zaposlila. Poleg službe je študirala solopetje in klavir na ljubljanskem konservatoriju in dramsko igro pri prof. Josipu Šestu. Nastopila je na amaterskih odrih in v radijski igralski družini. Leta 1941 se je zaposlila v zboru ljubljanske Opere, kjer je ostala do osvoboditve. Medtem je nadaljevala šolo solopetja in se privatno učila dramske igre in recitiranja pri režiserju Bojanu Stupici. Po osvoboditvi se je vključila v ansambel Drame SNG, kjer je delala do upokojitve 1970.

Odigrala je blizu 120 vlog in nastopala v več kot 3.500 predstavah na odru ljubljanske Drame, sodelovala v več kot dvajsetih filmih ter nešteti radijskih in televizijskih igrar. Za vlogo v Bevčevem filmu *To so gadje* je dobila zlato areno za epizodno vlogo.

In Mila Kačičeva kot pesnica?

Izdala je tri pesniške zbirke: *Neodposlana pisma* (1951), *Letni časi* (1960) in *Spomin* (1974). Vse so bile takoj razprodane.

Pesmi prihajajo Mili Kačičevi naravnost iz srca in segajo v dušo ljudem, ki iščejo v pesmi iskreno in preposto izpoved. Njena poezija pogumno razgalja hrepenenje po sreči in ljubezni, razkriva pa tudi boležino, strah in razočaranje.

"Pišem, kar čutim, in tako, da bi me tudi drugi razumeli," pravi o svoji poeziji Mila Kačičeva.

Lani ji je Akademija za kulturo in umetnost Renato Colombo v Italiji kot prvi tujki in prvi ženski podelila nagrado za izbor enajstih pesmi pod skupnim naslovom *Okus po grenkem*.

- ... ime MARJANA AMALIETTIJA ima med številnimi kvalitetnimi slovenskimi ilustratorji posebno mesto. Kot arhitekt vnaša v ilustracijo perspektivno prepričljivo upodobljen prostor ...
... osnovno izrazno sredstvo Marjana Amaliettija je risba, risba, ki se lahko približuje karikaturi, ustvarjena s sklenjenimi tanjšimi ali debelejšimi črtami s peresom ali čopičem in tudi črtkana risba, znotraj katere pozna avtor vrsto načinov: zdaj riše z dolgimi počevnimi črtami, drugič zopet ustvarja mrežo črt; posebno učinkovitost dosega s kratkimi, v več smeri obrnjenimi črtami na ribjo kost. Izrazno najmočnejše so risbe, v katerih umetnik tanjšo ali debelejšo sklenjeno črto kombinira z menjavanjem belih in črnih ploskev in dosega notranjo napetost, ki naj poudari literarno vsebino. S kominacijo črnega tuša in bele tempere in z rabo čopiča dosega avtor izrazito slikarske učinke, katerih likovna draž je v bogatem niansiranju različnih sivih odtenkov, od skoraj povsem bele do črne.
... Globoko človeška narava Marjana Amaliettija zmore ceniti vse, kar je živo, pristno in resnično. Také so tudi njegove ilustracije.

